

[A. Svensson.]

Det konservative Folkeparti er ligesom i 1934 af den Overbevisning, at den Proces, det sønderjyske Landbrug maatte gennemgaa ved Nordslesvigs Overgang til dansk Styre, Omprioriteringen til lave Kurser, Genrejsning efter Krigsaarenes Forfald, Omlægning til dansk Drift, alt dette har sat Skel, hvis man kan udtrykke det saaledes, mellem den økonomiske Vandstand Nord for Kongeaaen og den økonomiske Vandstand Syd for den. Jeg havde allerede ved første Behandling her i Salen Lejlighed til at dokumentere, at denne Forskel er til Stede og gør sig gældende paa alle mulige Omraader. Det bedste Bevis er for øvrigt, at samtlige udvalgsberettigede Partier har maattet erkende, at en Forlængelse af Loven om Rentelettelse er en ubetinget Nødvendighed, og vi Konservative har som Følge deraf kun turdet foreslaa en Gældsregulering, hvis den kunde ske i Læ af Rentelettelsen, det vil sige samtidig med en Forlængelse af Gyldigheden af Loven om Rentetilskud.

Det kan altsaa betragtes som en Kendsgerning, at det sønderjyske Landbrug i langt højere Grad end Landbruget i det øvrige Land er svækket i sin økonomiske Modstandskraft, og det vil efter alle sagskyndiges Udsagn vare længe, hvis den Mulighed i det hele taget er for Haanden, før det sønderjyske Landbrug ved egne Kræfter økonomisk kommer paa lige Fod med Landbruget i den øvrige Del af Landet. Det betragter vi som farligt, og vi gaar derfor trods tungt vejende principielle Betæneligheder med til en Forlængelse af det sønderjyske Rentetilskud. Alle ved, at disse ekstraordinært store økonomiske Vanskeligheder har affødt megen Uro, megen Bitterhed og mange Bekymringer for Fremtiden hos den sønderjyske Befolkning, og alle ved, eller burde vide, at vi baade folkeligt og statsligt maa være interesseret i det modsatte.

Nordslesvig er et typisk Bondeland; gaar det Landbruget godt dernede, vil det indvirke paa hele Erhvervslevet og ogsaa derudover bidrage til en rolig og tilfredsstillende Udvikling i Grænselandsdelen. Føler Landbruget sig derimod økonomisk afhængigt og deklasseret, kan det blive svært nok for os at lede Udviklingen i den rigtige Retning. Men Rentelettelsen kan kun være forbigaende, vi maa før eller senere i Gang med en Gældsregulering, hvorved der tilvejebringes andre og mere betryggende Tilstande. Nu er jeg fuldkommen paa det rene med, at en økonomisk

Sanering saa lang Tid efter Genforeningen er overmaade vanskelig at gennemføre. Ja, jeg kan godt indrømme, at en i alle Henseender fejlfri Ordning af Spørgmaalet paa Forhaand er udelukket.

Det maa dog ikke afholde os fra at gøre et alvorligt Forsøg paa at rode Bod paa de værste Skader, og et saadant Forsøg er det af os fremsatte Ændringsforslag.

Da § 1 og §§ 4 og 5 staar i Forbindelse med hinanden, skal jeg tage §§ 4 og 5 med til Indledning. Saa godt som alle Bestemmelser i § 1 gaar ud paa, at Rentelettelsen skal forlænges med 5 Aar, altsaa til Udgangen af 1940. Det er lidet lysteligt for den sønderjyske Bondebefolkning, at den Gang paa Gang med faa Aars Mellemlum skal henvende sig til Regering og Rigsdag om særlige Hjælpeforanstaltninger, og det bidrager ogsaa let til Misforstaaelse her oppe i det gamle Land, hvor man alt for tit er uden Forudsætning for at kunne forstaa disse vedvarende Anmodninger. Naar vi har valgt en Periode paa 5 Aar, er Aarsagen ogsaa den, at Rentelettelsen i vort Forslag kombineres med en Gældsregulering. Da vi i 1934 fremsatte Forslag om en Gældsnedskæring, var det Hensigten, at den skulde realiseres i eet Træk; for at gøre det hele mere overkommeligt har vi nu fordelt Nedskæringen over en Aarrække, saaledes at Staten i den nævnte Periode afdrager og forrenter en nærmere bestemt Brøkdal af Landbrugets Førsteprioriteter. De Landmænd, der sidder med Kreditforeningslaan, faar den fulde Godtgørelse, 30 pCt. af en normal Førsteprioritet, og de Landmænd, der sidder med Parilaan af en eller anden Art, faar den halve Godtgørelse, 15 pCt. af en normal Førsteprioritet. Staten afdrager og forrenter med en Femtedel aarlig, dog ikke anderledes, end at Rentetilskuddet bliver det samme som efter gældende Lov. Der sker den Forskydning, at dette Tilskud efter vort Forslag fordeles paa Første- og Andenprioriteterne, medens det i Øjeblikket kun falder paa Andenprioriteterne. Naar 5 Aars-Perioden er forbi, vil den sønderjyske økonomiske Særlovgivning i almindelig Forstand være afsluttet, og de Landmænd, der fortsat har for stor en Gæld, maa gaa med ind under de Foranstaltninger, som bliver truffet for hele Landet. Man har med Hensyn til de Tilfælde, hvor der er foregaaet Ejerskifte, rettet den Forespørgsel til mig, om det ikke var uretfærdigt, at den nuværende Ejer fik hele Godtgørelsen, medens den tidligere Ejer ikke fik noget. Jo, der ligger unægtelig nogen Uretfærdighed i en saadan Ordning,